

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

183-11/2016

Београд

ЉЕ

Заштитник грађана
Zastitnik građana

дел.бр. 42543 датум 02.11.2016

МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА, САОБРАЋАЈА И
ИНФРАСТРУКТУРЕ

-др Зорана Михајловић, потпредседница Владе и министарка-

Немањина 22-26

11 000 Београд

Поштована госпођо Михајловић,

У складу са чланом 46. став 7. Пословника Владе („Сл. гласник РС“, бр. 61/2006 - пречишћен текст, 69/2008, 88/2009, 33/2010, 69/2010, 20/2011, 37/2011, 30/2013 и 76/2014) у прилогу Вам достављамо мишљење Заштитник грађана на текст **Нацрта закона о становању и одржавању зграда**, који сте нам доставили на мишљење, у прилогу акта број: 011-00-00771/2015-12 од 11.10.2016. године.

С поштовањем,

ЗАМЕЊИЦА ЗАШТИТНИКА

МИШЉЕЊЕ ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА НА ТЕКСТ НАЦРТА ЗАКОНА О СТАНОВАЊУ И ОДРЖАВАЊУ ЗГРАДА

Начелне примедбе

Заштитник грађана сматра да је веома значајно што су одредбе Нацрта закона о становању и одржавању зграда (у даљем тексту: Нацрта закона) усаглашене са потврђеним међународним уговорима и међународним стандардима из области родне равноправности и права детета.

Појединачне примедбе

Будући да су жртве породичног насиља Нацртом закона препознате као посебно угрожена категорија лица (члан 89. став 4, тачка 3, члан 103. став 1, тачка 4) указујемо да је потребно у члану 80. став 1, тачка 4. Нацрта закона којим су регулисане обавезе субјеката приликом спровођења поступка исељења и пресељења, приликом навођења посебно угрожених лица, чија права се штите у том поступку, навести и жртве породичног насиља.

У односу на одредбе члана 81. став 7. Нацрта закона којим је прецизиран поступак доношења одлуке о неопходности исељења, као и одредбе члан 82. став 4. Нацрта закона, којим је, између осталог регулисан начин објављивања одлуке о неопходности исељења, указујемо да начин на који су конципирани ове одредбе, не обезбеђују у пуном обиму право грађана на обавештеноост. Наиме, наведене одредбе прописују обавезу правовременог обавештавања и обавештавања на одговарајући, односно погодан начин, и тиме остављају простор надлежним органима за неуједначено, дискреционо доношење одлуке који је то погодан или одговарајући начин. С тим у вези нужно је одредбе члана 81. став 7. и члана 82. став 4. Нацрта закона садржински употпунити таксативним набрајањем могућих начина обавештавања који се сматрају погодним.

У одредби члана 83. став 1. тачка 5) Нацрта закона, којом је регулисана садржина одлуке о неопходности исељења са планом пресељења, као обавезни елемент одлуке предвиђени су и лични подаци лица обухваћених планом исељења. Наведено решење, а нарочито имајући у виду чињеницу да се након доношења ове одлуке лицима обухваћеним пресељењем о томе доставља посебно решење, са аспекта Уставом зајемченог права на заштиту података о личности није ни целисходно ни неопходно. Из наведених разлога мишљења смо да лични подаци лица обухваћених планом исељења не би требало да чине саставни елемент одлуке о неопходности исељења, као општег правног акта, те да би навођење домаћинства (адресе) које је обухваћено планом исељења, био довољан обавезни елемент ове одлуке.

Одредбе члана 128. Нацрта закона које се односе на уређење дужности грађевинског инспектора у поступку инспекцијског надзора ради предузимања хитних мера на одржавању у циљу остваривања јавног интереса, представља извештај помак у односу на решења која су била предвиђена Законом о одржавању стамбених зграда ("Сл. гласник РС", бр. 44/95, 46/98, 1/2001 - одлука УСРС, 101/2005 - др. закон, 27/2011 - одлука УС и 88/2011), али и даље не пружају довољне гаранције да ће јединице локалне самоуправе своју улогу у поступку принудног извршења доследно и у пуном обиму, са почетком примене новог закона, остварити у наредном периоду. Наиме, Нацрт закона садржи решења која су и раније била на располагању органима надлежним за спровођење принудног извршења

али нису произвела очекиване резултате, а тичу се могућности јединица локалне самоуправе да се за трошкове за извршене радове регресирају од стамбене заједнице. Заправо могућност регресирања од стамбене зграде ни у претходној пракси није био довољан импулс за надлежне органе јединица локалне самоуправе да предузимају своју законом прописану обавезу спровођења принудног извршења у одсуству добровољног извршења.

Такође, мишљења смо да је у одредби члана 106. став 1. тачка 1. Нацрта закона, који уређује критеријуме за утврђивање реда првенства за доделу стамбене подршке, неопходно да, поред наведених (број чланова домаћинства, њихово здравствено стање и инвалидност), као критеријум буде наведен и „број малолетних лица у породици“. Ово у складу са дужностима и обавезама државе да помогне и подржи становање породица са децом, а нарочито имајући у виду, да су унутар стамбено необезбеђених породица, деца увек у тежем положају од одраслих чланова, јер не могу сама себи да обезбеде становање као што то могу одрасла лица, независно од своје породице.